

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Malom Lošinj
Riva lošinjskih kapetana 14
51550 Mali Lošinj

Poslovni broj: Pn-408/2021-79

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, (OIB:54566384631), Stalna služba u Malom Lošinj, po sucu ovog suda Gordani Holer kao sucu pojedincu, na prijedlog više sudske savjetnice Patricie Sablić Havić, u pravnoj stvari tužitelja Franka Sigovića, OIB: 36073389431, Sveti Sidar 1, Cres, zastupanog po punomoćniku Petru Petriniću, odvjetniku u Rijeci, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćnici Nataši Mijić Scheidl, odvjetnici u Rijeci, radi naknade štete, nakon održane glavne rasprave 3. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 16. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana isplati iznos od 7.295,94 EUR (sedamtisućadvjestodevedesetipeteuraidevedesetičetiricenta) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. travnja 2020. pa do isplate prema stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište povećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tripostotna poena, pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem se nalaže tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana isplati iznos od 3.364,36 EUR (tritisučetristošezdesetičetirieuraitridesetišestcenta) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 21. travnja 2020. pa do isplate prema stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište povećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tripostotna poena, pod prijetnjom ovrhe, kao neosnovan.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim se nalaže tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana isplati iznos od 4.162,27 EUR (četritisućestošezdesetdvaeuradvadesetsedam centi) zajedno s pripadajućom

zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana 24. studenog 2018. pa do isplate prema stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište povećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tripostotna poena, pod prijetnjom ovrhe, kao neosnovan.

IV. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 23. studenog 2018. doživio nesreću na svom radnom mjestu kod poslodavca Elektro-voda d.o.o. za građevinarstvo, trgovinu i ugostiteljstvo, Cres, Turion 20/B, OIB: 50818111757. U periodu nastanka štetnog događaja tužitelj da je kod poslodavca radio kao građevinski radnik po ugovoru o radu na određeno vrijeme broj 284/MK/5 za poslove građevinski radnik u Cresu. Nesreća da se dogodila na privremenom građevinskom radilištu Punta Križa na kojem se vršila izgradnja vodovoda Punta Križa, II. faza, na lokaciji stacionaže 680 m od početka gradilišta iz smjera Punta Križe u smjeru autokampa Baldarin. Prilikom montažiranja vodovodnih cijevi, zatrpavanja i uređenja prometnice, u trenucima dok je radni stroj JCB8055RTS 5,5 tona bio upaljen, ali u mirovanju, tužitelj da je krenuo pokupiti cokete, odnosno komade greda koji su se nalazili iza radnog stroja, dok je tužitelj s poda podizao i bacao navedene cokete nalazeći se u sagnutom položaju neposredno iza radnog stroja, strojar da je misleći kako iza stroja nema nikoga, krenuo pravocrtno unazad u kojem trenutku dolazi do ozljede na radu, na način da je zadnji ravni dio lijeve gusjenice radnog stroja udario i zahvatio donji dio lijeve noge tužitelja, prvo u donji dio potkoljenice lijeve noge, a zatim u bočni vanjski dio stopala lijeve noge. Tužitelj nadalje u tužbi navodi da je uslijed štetnog događaja zadobio teške tjelesne ozljede, nad tužiteljem da je obavljen operacijski zahvat vanjske fiksacije, kao i operacijski zahvat konverzije vanjske u unutrašnju fiksaciju. Tužitelj da je nakon navedenih operacijskih zahvata u Kliničkom bolničkom centru Rijeka, Zavodu za traumatologiju, proveo sveukupno 17 dana, odnosno od 23. studenog 2018. do 10. prosinca 2018. Tužitelj je pri tome svakodnevno proživljavao jaku fizičku bol na mjestima zadobivenih ozljeda, da je uočena i trauma prouzrokovana štetnim događajem, kao i iznimno jak strah od mogućih posljedica štetnog događaja i neizvjesnosti oporavka. Navedeni štetni događaj za oštećenika da je zasigurno bio jedan od najstresnijih životnih događaja, posebice imajući na umu kako se radi o osobi srednje životne dobi u punoj životnoj snazi koja uzdržava mladu obitelj. Za tužitelja se stanje jakih bolova nastavilo i nakon otpusta iz bolnice. Iako se bol s vremenom smanjila, ista da je i dalje prisutna prilikom svakog pokreta osobito prilikom kretanja, pa tužitelj i nakon propisanog perioda mirovanja i dalje šepa, a prisutan je i strah od naruženosti. Tužba tužitelja odnosi se na nastanak imovinske štete po osnovi izvršenih usluga zdravstvenih ustanova u postoperacijskom periodu i tijekom rehabilitacije, odnosno troškove putovanja – goriva, autobusnih i trajektnih karata i razlike plaće, te neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje koje su štete tužitelju prouzročene štetnim događajem. Tužitelju da su nastali troškovi vezani za odlaske na razne zdravstvene preglede obzirom da su zdravstvene ustanove poprilično udaljene od mjesta prebivališta tužitelja. Shodno tome svaki odlazak na pregled da je rezultirao dodatnim financijskim troškom, troškom goriva, trajektnih ili autobusnih karata. Tužitelj

da je svaki puta morao na liječenje ići u pratnji svoje supruge obzirom da nije osposobljen za upravljanje motornim vozilom pa posljedično tome uz sve navedene troškove da su nastali i dodatni troškovi trajektnih karata za dvije osobe, a ponekad da je zbog nužnosti bilo potrebno voditi i njihovo malodobno dijete. Tužitelj nadalje navodi da uz prethodno navedenu imovinsku štetu, u periodu nastanka štetnog događaja tužitelj da je bio zaposlen kao građevinski radnik društva Elektro-voda d.o.o. Cres temeljem tadašnjeg ugovora o radu na neodređeno vrijeme. Tužitelj da potražuje i razliku plaće koju bi ostvario da nije bilo predmetnog štetnog događaja. Tužitelj da od dana nastanka ozljede pa do današnjeg dana i dalje osjeća posljedice jer šepa na ozlijeđenu nogu, a izvjesno je da će iste nastaviti osjećati do daljnjeg. Posljedice da se manifestiraju prilikom boravka u automobilu, pri sjedenju za računalom, prilikom obavljanja vježbi, kućanskih poslova, ali i općenito pri svakodnevnom životu. Fizički bolovi da su cijelo vrijeme popraćeni i duševnom boli zbog iznimno narušene i smanjenje fizičke aktivnosti zbog straha od trajnih posljedica koje bi mogle utjecati, kako na privatni, tako i na poslovni život, budući se radi o mladoj vitalnoj osobi koja je do ozljede uzdržavala mladu obitelj, te je mogla raditi teške fizičke poslove bez većih problema i napora što više nije u mogućnosti. Stoga tužitelj potražuje naknadu štete s naslova pretrpljene imovinske i neimovinske štete u ukupnom iznosu od 42.889,91 kn, odnosno 10.079,81 kn na ime imovinske štete koja obuhvaća razliku plaće u iznosu od 7.119,00 kn, trošak računa za gorivo 1.650,81 kn, trošak računa za trajekt 900,00 kn i trošak javnog prijevoza 410,00 kn, te iznos od 32.810,00 kn na ime neimovinske štete i to za pretrpljeni strah iznos od 8.060,00 kn, za duševne boli zbog naruženja iznos od 5.000,00 kn, za fizičke boli 12.250,00 kn, te za duševne boli zbog smanjenje životne aktivnosti iznos od 7.500,00 kn. Tužitelj da je 20. travnja 2020. tuženiku podnio zahtjev za naknadu štete, a od cjelokupno zatraženog iznosa, tužitelj da je u pokušaju mirnog rješenja spora od tuženika primio iznos do ukupno 10.600,00 kn i to 3.600,00 kn na ime imovinske štete i 7.000,00 kn na ime neimovinske štete pa stoga tužitelj u ovom parničnom postupku potražuje razliku neisplaćenog dijela i to na ime imovinske štete iznos od 6.479,81 kn uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od 24. studenog 2018. pa do isplate, te na ime neimovinske štete iznos od 25.810,00 kn uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od 21. travnja 2020. pa da isplate.

2. Nastavno na izrađeni nalaz i mišljenje vještaka Željka Cesareca tužitelj je podneskom od 18. travnja 2025. konačno postavio tužbeni zahtjev kojim potražuje naknadu na ime neimovinske štete u iznosu od 10.660,30 EUR, zajedno s zateznom zakonskom kamatom tekućom od 21. travnja 2020. pa do isplate, te na ime imovinske štete iznos od 4.162,27 EUR, zajedno sa zateznom zakonskom kamatom tekućom od 24. studenog 2018., a koja obuhvaća razliku plaće i troškove prijevoza u iznosu od 860,02 EUR, te imovinsku štetu s osnova tuđe pomoći i njege u iznosu 3.780,00 EUR.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava da se tužitelj 23. studenog 2018. ozlijedio na privremenom građevinskom radilištu, Punta Križa na otoku Cresu, na kojem se vršila izgradnja vodovoda Punta Križa, II. faza, na lokaciji stacionaže 680 m od početka gradilišta iz smjera Punta Križe u smjeru autokampa Baldarin i to prilikom obavljanja poslova montaže vodovodnih cijevi. Tuženik također čini nespornim navode u tužbi prema kojima je tužitelj u vrijeme nezgode bio zaposlen u društvu Elektro-voda d.o.o. Cres. U vrijeme predmetnog događaja poslodavac tužitelja da je imao kod tužitelja sklopljenu policu osiguranja izvan ugovorne odgovornosti broj 804034754 kojom je ugovoreno i osiguranje odgovornosti osiguranika kao poslodavca za naknadu štete prema djelatniku, ako djelatnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom do

osigurane svote u iznosu od 200.000,00 kn po jednom osiguranom događaju, a sastavni dio navedenog ugovora o osiguranju da su uvjeti za osiguranje izvan ugovorne odgovornosti broj 13.07-EH-1 od 20. lipnja 2011. Tuženik nadalje u dogovoru na tužbu ističe prigovor suodgovornosti tužitelja obzirom da tužitelj nije upotrijebio dužnu pažnju prilikom obavljanja svog radnog zadatka, a kojim postupanjem je i sam pridonio nastanku ozljede i štete koju potražuje u tužbi. Tuženik nadalje napominje da je njegova odgovornost prema tužitelju određena ugovorom o osiguranju koji je sklopljen s poslodavcem tužitelja i uvjetima za osiguranje izvan ugovorne odgovornosti koji su sastavni dio navedenog ugovora pa prema tome odgovornost osiguratelja prema radniku da nije ista kao odgovornost poslodavca prema radniku jer da je osiguravatelja odgovornost i obveza uređena i propisana ugovorom o osiguranju, a da je samim time i uža od odgovornosti od obveze poslodavca prema radniku. Tuženik nadalje osporava pravo tužitelja na pravilnu novčanu naknadu za provedbu prava osobnosti u određenom iznosu jer da težina povrede prava sposobnosti i okolnosti konkretnog slučaja ne opravdavaju dosuđivanje zatraženog iznosa. Tuženik također osporava osnovanost u vidu zahtjeva za naknadu troškova prijevoza, te osnovanost i visinu zahtjeva za naknadu izgubljene zarade za vrijeme bolovanja. Potonje iz razloga što prema odredbi čl. 4. st. 2. toč. 3. Uvjeta za osiguranje izvan ugovorne odgovornosti u cijelosti je isključeno pokrivanje za novčane naknade djelatniku (naknada plaće i troškova) za vrijeme privremene nesposobnosti za rad iz ugovorenog pokrivanja odgovornosti prema djelatnicima. Tuženik također osporava početak tijeka zakonske zatezne kamate na iznos imovinske štete koju tužitelj potražuje od 24. studenog 2018. Tuženik se podneskom od 16. svibnja 2025. očitovao na podnesak tužitelja od 18. travnja 2025. kojim je konačno postavio tužbeni zahtjev, a u kojem navodi da ne pristaje na preinaku tužbenog zahtjeva u smislu povećanja tužbenog zahtjeva i zatražene naknade neimovinske štete i imovinske štete budući je takva preinaka zatražena nakon zaključenja prethodnog postupka, te ističe prigovor previsoko zatražene naknade štete, zatim prigovor zastare u odnosu na povišeni tužbeni zahtjev za traženje neimovinske štete i naknade imovinske štete. Tuženik također navodi da tužitelj zahtjev za naknadu po osnovi tuđe pomoći i njege nije postavio u tužbi, već ga prvi puta postavlja tek u podnesku od 18. travnja 2025. pa istovremeno ističe i prigovor zastare na navedeno potraživanje. Tuženik također osporava zahtjev tužitelja za naknadu putnih troškova i troškova medicinskog liječenja iz razloga što je tužitelj kao zdravstveno osigurana osoba cjelokupno liječenje i putovanje u svezi s liječenjem mogao ostvariti besplatno, odnosno na teret HZZO-a, a pored navedenog tuženik da je tužitelju već podmirio troškove s osnova putnih troškova i liječenja isplatom prije nego što je podnesena tužba. Tuženik nadalje osporava zahtjev tužitelja za naknadu izgubljene zarade iz razloga kojeg je već obrazložio u odgovoru na tužbu, te iz razloga što je tužitelj za vrijeme bolovanja primao naknadu u 100% iznosu plaće koju ni ostvarivao da nije bio na bolovanju, budući je predmetna ozljeda priznata od strane HZZO-a kao ozljeda na radu. Tuženik nadalje prigovara i traženom početku tijeka zakonskih zateznih kamata u odnosu na preinačeni povišeni zahtjev tužitelja. Pa stoga tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu parničnog troška tuženiku.

4. Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je proveo dokaz uvidom u ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 284/MK/6 od 31. prosinca 2018., dodatak I ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. listopada 2019., prijavu o ozljedi na radu od 26. studenog 2018., zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola opojnih droga ili lijekova u organizmu PU Primorsko-goranske, III PP Rijeka broj: 511-09-25-3808/2018

od 23. studenog 2018., zapisnik Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorat rada Područni ured Rijeka, Klasa: UP/I-116-02/18-45/5, Urbroj: 524-10-03-02/13-19-07 od 25. siječnja 2019., otpusno pismo KBC Rijeka Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 10. prosinca 2018., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 12. prosinca 2018., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 14. prosinca 2018., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 17. prosinca 2018., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 21. prosinca 2018., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 4. siječnja 2019., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 4. veljače 2019., trajektne karte na relaciji Valbiska – Merag od 21. prosinca 2018. za dvije osobe i automobil i račun za gorivo na listu 39 spisa, specijalistički nalaz Talasoterapije Crikvenica specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju od 5. veljače 2019., trajektne karte na relaciji Valbiska – Merag od 11. veljače 2019. za dvije osobe i automobil, nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 8. ožujka 2019., trajektne karte na relaciji Valbiska – Merag od 8. ožujka 2019. za dvije osobe i automobil, specijalistički nalaz Talasoterapije Crikvenica specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju od 13. ožujka 2019., trajektne karte na relaciji Merag – Valbiska od 13. ožujka 2019. za dvije osobe i automobil, trajektne karte na relaciji Valbiska – Merag od 20. ožujka 2019. za dvije osobe i automobil, račun za gorivo na listu 47 spisa, račun za gorivo na listu 48 spisa, nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 12. travnja 2019., trajektne karte na relaciji Merag – Valbiska od 12. travnja 2019. za dvije osobe, dijete i automobil, trajektne karte na relaciji Valbiska – Merag od 15. travnja 2019. za dvije osobe, dijete i automobil, račun za gorivo na listu 52 spisa, nalaz za izvršeni pregled Klinike za ortopediju Lovran od 15. svibnja 2019., nalaz za izvršeni pregled Klinike za ortopediju Lovran od 14. lipnja 2019., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 14. lipnja 2019., nalaz za izvršeni pregled Klinike za ortopediju Lovran od 26. lipnja 2019., trajektne karte na relaciji Merag – Valbiska od 13. svibnja 2019. za dvije osobe i automobil, trajektne karte na relaciji Valbiska – Merag od 17. svibnja 2019. za dvije osobe, dijete i automobil, trajektne karte na relaciji Valbiska – Merag od 14. lipnja 2019. za dvije osobe i automobil, računi Autotroleja d.o.o. Rijeka na listu 60 spisa, nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 20. rujna 2019., nalaz o specijalističkom pregledu KBC Rijeka, Klinike za kirurgiju, Zavoda za traumatologiju od 22. studenog 2019., trajektne karte na relaciji Merag – Valbiska od 21. studenog 2019. za dvije osobe i automobil, trajektne karte na relaciji Valbiska - Merag od 22. studenog 2019. za jednu osobu, dijete i automobil, karton zaposlenika za razdoblje od 01.2018 do 12.2018, karton zaposlenika za razdoblje od 01.2019 do 12.2019, obračun isplaćenih plaća za kolovoz 2018., rujan 2018., listopad 2018., studeni 2018., prosinac 2018., siječanj 2019., veljača 2019., ožujak 2019., travanj 2019., svibanj 2019., lipanj 2019., srpanj 2019., kolovoz 2019., rujan 2019., listopad 2019., studeno 2019. na listu 68-83 spisa, policu osiguranja izvan ugovorne odgovornosti broj 804034754 od 22. veljače 2018., uvjete za osiguranje izvan ugovorne odgovornosti u primjeni od 20. lipnja 2011. na listu 98-106, dopis HZZO Klasa: 502-04/22-01/410, Urbroj: 338-08-02-01-22-2 od 8. lipnja 2022. s pratećom dokumentacijom u vezi postupka priznavanja ozljede na radu i kompjuterski izlist naknada plaće po mjesecima za period od 26. studenog 2018. do siječnja 2022. za vrijeme privremene nesposobnosti za rad osiguranika Franka Sigovića na listu 148-

183 spisa, izračun plaće društva Elektro-voda d.o.o. Cres za tužitelja na listu 185 spisa, zdravstveni karton tužitelja, nalaz i mišljenje sudskog vještaka dr. Željka Cesarca od 30. ožujka 2023., nalaz i mišljenje vještaka Zlatka Perića zaposlenika društva AD HOC SIGURNOST j.d.o.o. Rijeka, očitovanje stalnog sudskog vještaka dr. Željka Cesarca od 17. ožujka 2025., očitovanje stalnog sudskog vještaka Zlatka Perića AD HOC SIGURNOST j.d.o.o. Rijeka od 22. listopada 2025.

5. Vezano za podnesak tužitelja od 18. travnja 2025. u kojem tužitelj, nastavno na izrađeni nalaz i mišljenje vještaka dr. Željka Cesarca, specificira tužbeni zahtjev u dijelu u kojem potražuje naknadu neimovinske štete u ukupnom iznosu od 11.589,36 EUR umanjen za tužitelju već isplaćeni iznos od 7.000,00 kn / 929,06 EUR, odnosno ukupno 10.660,30 EUR, sud nalazi da se u konkretnom slučaju, ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva budući se iz iste činjenične osnove zahtjeva druga novčana svota u smislu odredbe čl. 191. st. 2. ZPP. Takvo shvaćanje ovog suda sukladno je pravnom shvaćanju Ustavnog suda Republike Hrvatske u odluci U-III/4474/2019 od 29. ožujka 2022., koje je prihvatio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-3158/2018-2 od 22. studenog 2023.

6. Sud je u konkretnom slučaju nedvojbeno utvrdio da specifikacija tužbenog zahtjeva u pogledu naknade neimovinske štete proizlazi iz iste činjenične osnove koja je već navedena u tužbi, da je u vezi sa svim predloženim dokazima u tužbi, da nakon specifikacije tužbenog zahtjeva nisu utvrđivane nove činjenice, niti izvođeni novi dokazi na te okolnosti, te da je tužitelj tek nakon provođenja medicinskog vještačenja, a koji je po sudu određen i izveden nakon zaključenja prethodnog postupka, mogao točno odrediti i postaviti visinu tužbenog zahtjeva neimovinske štete. Naime, ni tužitelj, a ni sud ne raspolažu potrebnim stručnim znanjem, niti je trajanje i intenzitet pretrpljenih fizičkih bolova i straha, kao i stupanj umanjenja opće životne aktivnosti i sve ostale okolnosti koje utječu i o kojima ovisi visina pravične novčane naknade za štetu koju je tužitelj pretrpio i kojom se mogu smanjiti nastale štetne posljedice, moguće utvrditi isključivo na temelju dokumentacije koja prileži spisu. Stoga, sud nalazi da se u konkretnom slučaju tuženik ne može protiviti konačno uređenom tužbenom zahtjevu kojim tužitelj potražuje naknadu neimovinske štete, te da su ispunjene pretpostavke za donošenje odluke po navedenoj tužbi, odnosno da ograničenje prava tužitelju na preinaku tužbe do zaključenja prethodnog postupka ne bi bila razmjerna naravi potrebe u konkretnom slučaju.

7. Nadalje, sud je dopustio preinaku tužbenog zahtjeva u dijelu u kojem tužitelj povećava tužbeni zahtjev za naknadu imovinske štete u iznosu od 4.162,27 EUR, potražujući naknadu imovinske štete i po osnovi tuđe pomoći i njege u iznosu od 3.780,00 EUR, uz ranije postavljeni tužbeni zahtjev na iznos od 860,02 EUR, jer nalazi da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama u smislu odredbe čl. 190., st. 3. ZPP.

8. Sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01/ 113/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22) prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud nalazi tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovanim.

9. Naime, među strankama nije sporno da se tužitelj 23. studenog 2018. ozlijedio prilikom obavljanja poslova montaže vodovodnih cijevi na privremenom građevinskom radilištu Punta Križa na otoku Cresu, da je u vrijeme nezgode bio zaposlenik društva Elektrovida d.o.o. Cres temelj ugovora o radu na određeno vrijeme, te da je u vrijeme predmetnog događaja poslodavac tužitelja društvo Elektrovida d.o.o. Cres imao kod tuženika sklopljenu policu osiguranja izvan ugovorne odgovornosti broj 804034754 kojom je ugovoreno između ostalih i osiguranje odgovornosti osiguranika kao poslodavca za naknadu štete prema djelatniku ako je djelatnik pretrpio štetu na radu ili u svezi s radom. Odnosno između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja, da je tužitelj zadobio ozljedu na radu za vrijeme obavljanja poslova svojeg radnog mjesta kod poslodavca Elektrovida d.o.o. Cres, kao ni pasivna legitimacija tuženika kao osiguravatelja poslodavca tuženika. Nije sporno niti da je u tijeku mirnog rješenja spora tuženik tužitelju isplatio iznos od 3.600,00 kn / 477,80 EUR na ime imovinske štete, te iznos od 7.000,00 kn / 929,06 EUR na ime neimovinske štete.

10. Među strankama je sporna isključiva odgovornost tuženika za naknadu štete jer tuženik tvrdi da u konkretnom slučaju postoje okolnosti koje djelomično isključuju njegovu odgovornost. Također je sporna visina zatražene štete, kao i tijek zateznih kamata.

11. Vezano za tuženikov prigovor zastare tužiteljeve tražbine, sud nalazi da je u konkretnom slučaju nastupila zastara potraživanja naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege, dok nije nastupila zastara preostalog dijela tužiteljeve tražbine iz razloga koje će sud obrazložiti u nastavku.

12. Odredbom čl. 230. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO, Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) propisano je da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a u svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za pet godina od kad je šteta nastala, time da se kod povrede prava osobnosti i štete po osnovi tuđe pomoći i njege, prema trenutno važećoj sudskoj praksi koju prihvaća i ovaj sud, trenutak u kojem je oštećenik doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila, smatra trenutak kada je završeno liječenje tužitelja, jer se tek tada zdravstveno stanje tužitelja stabiliziralo i može se provjeriti konačan opseg štete. U konkretnom slučaju, a sukladno nalazu sudskog vještaka medicinske struke liječenje tužitelja je u prvoj fazi dovršeno u rujnu 2019. kada je tužitelj zaključio bolovanje, te je uključen u iste radne aktivnosti kao i prije predmetne nezgode, a tužitelj je tužbu podnio sudu 20. studenog 2021., odnosno unutar roka od tri godine od dovršetka liječenja u prvoj fazi, kako i unutar roka od tri godine od štetnog događaja. Međutim, tužitelj tužbom nije potraživao naknadu imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege, već je zahtjev po toj osnovi prvi put postavio tek podneskom od 18. travnja 2025., odnosno nakon proteka roka od tri godine od završetka liječenja odnosno od prestanka potrebe za tuđom pomoći i njegom. S druge strane, specifikacija tužbenog zahtjeva u odnosu na naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti sukladno nalazu vještaka, prema mišljenju ovog suda nema karakter novog zahtjeva glede početka i tijeka roka zastare u odnosu na prvobitno postavljen zahtjev, čijim podnošenjem je u konkretnom slučaju došlo do prekida zastarijevanja tražbine tužitelja. Naime, primjena zastarnog roka na dio tužbenog zahtjeva koji je preinačen nakon primljenog nalaza i

mišljenja vještaka predstavljala bi primjenu prava koji je suprotan ciljevima pravne sigurnosti i poštenog suđenja.

13. Odredbom čl. 111. st. 1. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022, 64/2023, dalje ZOR) propisano je da štetu koju radnik pretrpi na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan naknaditi radniku po općim propisima obveznog prava, s time da sukladno odredbi čl. 25., st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/2014, 118/2014, 154/2014, 94/2018, 96/2018, dalje ZZR) ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu sukladno odredbi čl. 25., st. 2. ZZR.

14. Odredbom čl. 965. ZOO propisano je da u slučaju osiguranja od odgovornosti oštećena osoba može zahtijevati neposredno od osiguratelja naknadu štete koju je pretrpio događajem za koji odgovara osiguraniku, ali najviše do iznosa osigurateljeve obveze. Dakle, u takvoj situaciji tuženik stupa u poziciju poslodavca, te može prema radniku – tužitelju istaknuti sve prigovore koje inače može istaknuti poslodavac, te tuženik odgovora na isti način i u istom obvezu kao što bi odgovarao poslodavac tuženika, ali najviše do iznosa osigurateljeve obveze.

15. U konkretnom slučaju tužitelj je kao radnik tužio tuženika kao osiguravatelja sukladno spomenutom čl. 965. st. 1. ZOO. Obzirom na navedeno, a budući da tuženik stupa u poziciju poslodavca, na tuženiku je teret dokaza da je šteta nastala krivnjom tužitelja, odnosno da je tužitelj suodgovoran za nastanak štetnog događaja i štete.

16. Iz iskaza saslušanih svjedoka Frana Bakije i Ivana Deškovića koji su zajedno s tužiteljem radili na gradilištu u vrijeme nastanka štetnog događaja, proizlazi da su posao obavljali na način da su se radnici Frane Bakija i Ivan Dešković nalazili ispred stroja i motikama vukli zemlju u kanal dok je tužitelj svoj dio posla obavljao iza stroja tako da je uklanjao gredice i daske i čistio cestu, a za to vrijeme stroj je ravnao cestu s korpom.

17. Svjedoci Zoran Šimić, voditelj mehanizacije i transporta kod poslodavca tužitelja, te Dejan Čormarković, direktor Elektro-vode d.o.o., poslodavca tužitelja, u svojim su iskazima potvrdili navode svjedoka Frana Bakije i Ivana Deškovića o načinu organizacije rada na gradilištu u vrijeme nastanka štetnog događaja iskazujući da je inače praksa bila takva da se kod rada sa strojem netko od radnika uvijek nalazi uz stroj i radi poslove koje stroj ne može obaviti jer je korpa stroja velika pa radnici uvijek moraju nešto dodatno obaviti uz stroj, te da je to u praksi jednostavno tako. Svjedoci su također naveli u iskazu da je u konkretnom slučaju zbog skućenog prostora na kojem se radilo bila vrlo bliska interakcija između stroja i radnika, te da je tu oprez trebao biti posebno naglašen, kao i komunikacija između bagerista i radnika.

18. Svjedok Andrej Požega, inspektor zaštite na radu koji je po štetnom događaju obavio inspekcijski nadzor, je u iskazu naveo da poslodavac tužitelja nije osigurao da se radni postupci provode na siguran način, a to iz razloga jer strojar mora

zastati s radom kada utvrdi da mu se radnik nalazi u manevarskom i radnom prostoru stroja, a što u konkretnom slučaju strojar nije učinio, već je pogledao i nastavio s radom. Svjedok je također zaključio da iz izjava koje su dali strojar i ozlijeđeni radnik proizlazi da je to bio njihov uobičajeni način obavljanja posla izvlačenja coketa. Obzirom da se radnik ne smije nalaziti iza radnog stroja koji je u pogonu na udaljenosti cca 50-ak cm, u slučaju kada pomoćni radnici obavljaju poslove uz stroj prema pravilima zaštite na radu takvi poslovi trebaju se obavljati u fazama upravo da ne dođe do preklapanja poslova. U tom slučaju je jako bitna organizacija rada koje u konkretnom slučaju nije bilo prema iskazu svjedoka.

19. Nadalje iz iskaza svjedoka Danijela Habela, radnika koji je u vrijeme nastanka štetnog događaja upravljao strojem, proizlazi da im je šef gradilišta zadao zadatke za taj dan na jutarnjoj koordinaciji. Zadaci su bili iskop kanala prije marende, a nakon marende polaganje cijevi, zatrpavanje kanala, te čišćenje ceste radi puštanja iste u promet. Svjedok je potvrdio da su uz njega na gradilištu radili tužitelj i svjedoci Ivan Dešković i Frane Bakija, koji su obavljali one poslove koje stroj ne može. U trenutku ozljede tužitelj se nalazio iza stroja. Svjedok je tužitelja vidio, međusobno su se pogledali, te je svjedok mislio da je tužitelj iz njegovog pogleda shvatio da će krenuti strojem unatrag, time da je svjedok u iskazu potvrdio da je vjerojatno mogao dati još neki znak osim pogleda.

20. Sud je u potpunosti prihvatio iskaze saslušanih svjedoka Frana Bakije, Ivana Deškovića, Danijela Habela, Zorana Šimića, Deana Ćormakovića i Andreja Požege kao istinite i vjerodostojne budući su iskazivali jasno, životno i okolnosno, njihovi iskazi se međusobno podudaraju, te nisu u suprotnosti s ostalim materijalnim dokazima u spisu.

21. Iz nalaza i mišljenja vještaka društva AD HOC SIGURNOST j.d.o.o. Rijeka sačinjenog po Zlatku Periću, vještaku zaštite na radu, od 15. srpnja 2024. nedvojbeno proizlazi da se obavljanje radnih postupaka mora osigurati na način da se njima ne ugrožava sigurnost radnika, a u konkretnom slučaju da je trebalo voditi više pozornosti u razradi radnog procesa tj. organizacije rada u smislu obavljanja radnog postupka u blizini radnog stroja. Prema mišljenju vještaka u konkretnom slučaju došlo je do improvizacije pri obavljanju svakodnevnog posla što je rezultiralo tjelesnom ozljedom. Vještak nadalje navodi da je ovlaštenik poslodavca za provođenje mjera zaštite na radu, tj. neposredni rukovoditelj dužan osigurati provedbu zakona i drugih propisa o zaštiti na radu. Prema mišljenju vještaka poslodavac je u ovom slučaju morao organizirati obavljanje navedenih radova na siguran način tako da je trebao osigurati rad na prometnici na prikladniji način. U pogledu sprječavanja ozljede na radu najvažniji su stavci koji obvezuju ovlaštenika (neposrednog rukovoditelja) da osigura da radnici rade sukladno propisanim pravilima zaštite na radu, te im zabrani rad ako ga obavljaju suprotno pravilima zaštite na radu. Nadalje, iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi zaključak da je poslodavac Elektro-voda d.o.o. mogao zbog specifičnosti poslova koji su se obavljali u trenutku nastanka ozljede u potpunosti utjecati na slijed događaja koji su uzrokovali nastanak ozljede tužitelja prilikom obavljanja poslova u svom redovnom radu na način da su rukovatelj rovokopačem i/ili neposredni rukovoditelj kontrolirali i pratili kretanja radnika u blizini stroja. Rukovatelj rovokopačem nije gledao u smjeru kretanja stroja što je apsolutno neprihvatljivo jer treba gledati u smjeru kretanja rovokopača. Zbog boljeg uočavanja radnika na otvorenim uskim prostorima gdje se rad obavlja strojevima zbog bolje vidljivosti radnika

treba osigurati reflektirajuće prsluke za radnike kako bi bili lakše uočljivi, a što na fotografijama iz zapisnika državnog inspektora nije vidljivo da su ih radnici nosili. Prema fotografiji iz zapisnika državnog inspektorata može se utvrditi da je ozlijeđeni radnik bio u vidnom polju rukovoditelja bagerom, te da je isti vizualno provjerio stanje oko stroja kojim je upravljano prije kretanja unazad, ali nije dao znak ozlijeđenom radniku da se udalji od stroja na sigurnu udaljenost. Prema uputama o mjerama sigurnosti jasno je utvrđen postupak rukovoditelja da pri radu s rovokopačem manipulativni prostor mora uvijek biti slobodan od ljudi i objekata, zvučnim signalom upozoriti sve osobe da se udalje najmanje 3 m od manipulativnog prostora, te ako se netko približi na manju udaljenost od propisane, treba prekinuti rad, time da u konkretnom slučaju nije postupano prema navedenim uputama o mjerama sigurnosti, te je došlo do nastanka štetnog događaja. Konačno, zaključak je vještaka da je ozlijeđeni radnik, ovdje tužitelj, radio sukladno radnim postupcima u procesu rada koje je utvrdio poslodavac, a koji je bio dužan kontrolirati i nadzirati rad radnika, te da je poslodavac utvrdio i primijenio sve potrebne mjere sigurnosti, vjerojatnost nastanka ovakvog događaja bila bi nikakva ili minimalna. Sudski vještak u očitovanju na navode tuženika od 22. listopada 2025. navodi da nije točno da je vještak propustio uzeti u obzir izjave svjedoka i nalaz državnog inspektorata obzirom da izjave svjedoka nisu relevantne jer su utvrđeni propusti poslodavca, a u točki 3. nalaza vještaka da je vidljivo da nije zanemaren zapisnik državnog inspektorata. Vezano za navode tuženika da je radnik postupao samoinicijativno, vještak navodi da je to u cijelosti pogrešna pretpostavka, obzirom da u zaštiti na radu ne postoji samoinicijativa jer je poslodavac dužan provoditi mjere zaštite na radu za sigurnost svih zaposlenika temeljem čl. 44. ZZR. Odredba čl. 68. ZZR koju u svom podnesku citira tuženik prema mišljenju vještaka nije primjenjiva u ovom slučaju iz razloga što je poslodavac prvenstveno dužan u cijelosti ispuniti svoje obveze sukladno odredbi čl. 11. ZZR koja sadrži opća načela prevencije, a nakon što je poslodavac poduzeo sve mjere sigurnosti moguće je utvrđivati odgovornost radnika temeljem čl. 68. ZZR. Referiranje tuženika na čl. 92. Pravilnika o zaštiti na radu pri utovaru i istovaru tereta, da se u manevarskom prostoru utovarivača ne smiju nalaziti radnici ni drugo osoblje, je u cijelosti točno, no prema mišljenju vještaka tuženik je zanemario činjenicu da je navedeno pravilo dužan osigurati poslodavac i rukovatelj radnom opremom (rovokopač) temeljem čl. 2. i 5. istog Pravilnika. Na sva postavljena pitanja tuženika vještak navodi da se može odgovoriti temeljem Zakona o zaštiti na radu na način da se u zaštiti na radu ne može govoriti o tome što je poslodavac učinio ili nije učinio, već je jasno utvrđeno propisima zaštite na radu što je poslodavac dužan učiniti, a za propuste koje je učinio, što je u ovom slučaju činjenica, je u cijelosti odgovoran. Prema mišljenju vještaka poslodavac je odgovoran za organiziranje provođenja zaštite na radu radnika u svim dijelovima organizacije rada i u svim radnim postupcima prema čl. 19. ZZR.

22. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Zlatka Perić obzirom da je isti izrađen objektivno, jasno i stručno, na temelju relevantne dokumentacije, te se u suštini podudara s nalazom inspekcijskog nadzora obavljenog po Andreju Požegi, inspektoru rada za zaštitu na radu, osobito u dijelu koji se odnosi na odgovornost poslodavca tužitelja, te je sudski vještak pisanim očitovanjem argumentirano otklonio sve prigovore tuženika. Sud također nalazi da nije bilo potrebe za provođenjem novog vještačenja po drugom sudskom vještaku specijalisti zaštite na radu, kao što je to predlagao tuženik podneskom od 2. rujna 2026. iz razloga što iz nalaza sudskog vještaka Zlatka Perića, kao i iz nalaza inspekcijskog nadzora inspektora zaštite na radu Andreja Požege nedvojbeno proizlazi da se poslodavac

tužitelja u organizaciji rada na gradilištu nije pridržavao propisa, odnosno nije proveo sve mjere zaštite na radu.

23. Slijedom navedenog, a na temelju svih provedenih dokaza sud nalazi da je u konkretnom slučaju isključivo poslodavac tužitelja odgovoran za nastanak predmetne štete, budući iz iskaza saslušanih svjedoka nedvojbeno proizlazi da je posao na gradilištu u vrijeme nastanka štetnog događaja bio organiziran od strane šefa gradilišta na način da radnici i stroj istovremeno obavljaju posao tako da se radnici nalaze unutar manevarskog prostora stroja za vrijeme dok je stroj u pogonu, da se stroj kretao unatrag, te da je u vrijeme kretanja stroja strojar bio okrenut u smjeru suprotnom od smjera kretanja, da se u vrijeme kretanja stroja unatrag tužitelj nalazio u manevarskom prostoru stroja, da je strojar samo pogledao u tužitelja prije pomicanja stroja, a da ga prethodno nije, niti usmeno, a niti zvučnim signalom upozorio da se udalj iz manipulativnog prostora stroja, a koje postupanje je suprotno odredbama Zakona i podzakonskih propisa o zaštiti na radu. Sve navedene propuste dužan je kontrolirati i otkloniti upravo poslodavac, odnosno ovlaštenik poslodavca za provođenje mjera zaštite na radu, a što je poslodavac u konkretnom slučaju propustio učiniti.

24. Naime, iz odredbe čl. 25. st. 2. ZZR jasno proizlazi da se poslodavac može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti samo ako je unatoč provedenoj zaštiti na radu šteta nastala namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika.

25. Dakle, da bi se u konkretnom slučaju uopće moglo utvrđivati i razmatrati stupanj odgovornosti radnika za nastanak štete, bitno je prethodno utvrditi da je poslodavac u cijelosti poduzeo i osigurao sve mjere zaštite na radu. Međutim, u konkretnom slučaju navedeni uvjet nije ispunjen kako to nedvojbeno proizlazi iz nalaza inspektora zaštite na radu u provedenom inspekcijskom nadzoru, kao i iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka zaštite na radu koji su utvrdili da poslodavac nije poduzeo sve potrebne mjere sigurnosti, odnosno nije osigurao provedbu zakona i drugih propisa o zaštiti na radu u vrijeme nastanka štetnog događaja.

26. Radi utvrđivanja osnovanosti i visine štete provedeno je medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Željku Cesarcu koji je u svom nalazu i mišljenju naveo da je tužitelj u predmetnoj nezgodi opisanim mehanizmom (udarac radnog stroja) zadobio ozljedu lijevog gležnja – DNZ u vidu prijeloma vanjskog i unutarnjeg gležanjanskog nastavka (tip C po AO klasifikaciji). Obzirom na loš lokalni nalaz (nagnječenje mekih česti) u prvom aktu – hitnoći učinjen je operativni zahvat u smislu stabilizacije prijeloma primjenom vanjskog fiksatora (VF). Po sanaciji lokalnog statusa 6. prosinca 2018. učinjen je definitivni operativni zahvat u vidu osteosinteze oba prijeloma AO metodom (ploča i vijci). Postoperativni tijek protekao je bez komplikacija, te se nastavlja liječenje u kućnoj njezi. Tijekom prosinca 2018. realizirani su redoviti, učestali pregledi traumatologa uz prijevoje i tretman lokalnih promjena kože. U tom periodu korištene su štake za hod uz postupno progresivno opterećenje i postupno odbacivanje pomagala (prema medicinskoj dokumentaciji krajem ožujka 2019.). Po sanaciji mekih česti u ožujku 2019. ordinirana je i realizirana AFT u Crikvenici u trajanju od 15-20 radnih dana, a ista je ponovljena u lipnju 2019. u Lovranu u istom vremenskom obimu. Prema raspoloživoj medicinskoj dokumentaciji kao termin definiranja stanja i završetka liječenja u prvoj fazi može se navesti period od kraja lipnja 2019. jer nakon toga nisu realizirani nikakvi dg-th postupci vezani uz predmetnu

ozljedu, nego samo povremeni kontrolni pregledi traumatologa sa značajnim vremenskim razmacima između istih. Tužitelj je u rujnu 2019. zaključio bolovanje, te je uključen u iste aktivnosti kao prije predmetne nezgode. U svibnju 2022. tužitelj je ponovno hospitaliziran zbog odstranjenja OSM-a. Po priloženim podacima isti je iz LM odstranjen u cijelosti, a u području MM zaostala su dva vijka zbog puknuća, te se vjerojatno neće niti odstranjivati. Vezano uz taj zahvat ne postoje službeni podaci o trajanju bolovanja, a podatak o istom dobiven od tužitelja čini se objektivnim i realnim (cca dva mjeseca). Pregledom obavljenim za potrebe vještačenja cca 4,5 godine po predmetnoj nezgodi i ozljedi vještak je utvrdio trajne posljedice (ograničenje funkcije op. gležnja – GNZ u generalno srednjem stupnju, otok istog, opisani vulnerabilni ožiljci, odnosno palpatorna i motilitetna bolnost, osobito izvan navedenih MOP kretnji ozlijeđenog zgloba). Opisane trajne posljedice otežavaju obavljanje aktivnosti svakodnevnog života s potrebom nešto dužeg i jačeg funkcijsko-fizičkog opterećenja op. zgloba, u vidu dugog stajanja, hoda na duge relacije, posebno zahtjevnije aktivnosti na neravnoj i nesigurnoj podlozi (stepenice), nagle promjene položaja, eventualne doskoke, duže čučnje i sl. Po iskazu tužitelja određene tegobe u prisutne po obavljanju prvenstveno profesionalnih aktivnosti, a također i pri obavljanju određenih aktivnosti u i oko kućanstva, uključujući i rekreacijske aktivnosti primjerene dobi tužitelja. Shodno navedenom opisane trajne posljedice proizašle iz predmetne ozljede utječu na umanjeње opće životne aktivnosti tužitelja u brojčanom iskazu od cca 10-12 %, odnosno tužitelj u tom omjeru mora ulagati pojačane napore u odnosu na stanje prije predmetne nezgode, a pri obavljanju navedenih i sličnih aktivnosti svakodnevnog života. Pri donošenju ocjene vještak je vodio računa o zbrajanju ocjena pojedinih posljedica pogotovo što su sve locirane na istom ekstremitetu. Prema mišljenju vještaka karakter ozljede, te okolnosti liječenja iste mogli su prouzročiti bolove jačeg intenziteta u ukupnom trajanju od cca 7-8 dana vezanu uz samu ozljedu, period nakon prvog operativnog zahvata, perioperacijski period vezan uz drugi operativni zahvat (najteži), te kraći period nakon trećeg operativnog zahvata, a ocjena se odnosi i na kraći dio bolničkog liječenja s mogućnošću izdašnije analgezije, te početni kratki period kućnog liječenja, posebno nakon prve, a manje druge hospitalizacije. Bolovi srednjeg intenziteta mogli su potrajati ukupno 20-25 dana, a vezani su uz neposrednu, nešto kasniju fazu po ozljedi, odnosno operacijama, prve prijevoje, odstranjenje šavi, početnu fazu opterećenja, te aktivacije – mobilizacije OP GNZ u sklopu početne faze fizikalne terapije (kinezi procedura). Bolovi slabijeg intenziteta mogli su biti prisutni kroz nešto duži vremenski period vezan za kasniju fazu liječenja (učestali prijevoji), kućne vježbe, postupno – progresivno opterećenje, te neugodnosti tijekom liječenja (injekcije, RTG obrade i sl.), isti se mogu sumirati na 1,5 – 2 mjeseca. Povremeni bolovi nakon tog vremena ušli su u sastav, odnosno brojčani iskaz trajnog umanjeња opće životne aktivnosti. Primarni strah jačeg intenziteta vezan je uz stres doživljen načinom nastanka nezgode u trajanju unutar jednog sata, sekundarni strah jačeg intenziteta mogao je potrajati ukupno 4-5 dana vezan uz neposrednu reakciju na štetnu situaciju, spoznaju o težini ozljede, potrebi izvedbe višekratnih operativnih zahvata, kao i postupke oko istih. Sekundarni strah srednjeg intenziteta mogao je trajati 15-20 dana kao neposredno produžena reakcija na stres, zadobivenu ozljedu, okolnosti liječenja, izvedbu višekratnih operativnih zahvata i sl., dok je sekundarni strah slabijeg intenziteta mogao potrajati cca 1-2 mjeseca kao period opravdane zabrinutosti za ishod liječenja i trajne posljedice. Predmetna ozljeda, prvenstveno opisani ožiljci, predstavljaju osnov za naruženje, praktički srednjeg stupnja, ali su isti samo ponekad dostupni pogledu trećih osoba (godišnje doba, odjeća). Tuđa pomoć i njega i to u vidu stručne pomoći bila je potrebna kroz 19 dana kada je realizirano bolničko liječenje, dok

je potreba tuđe nestručne pomoći postojala kroz ukupno 1,5-2 mjeseca kroz cca 2-3 sata dnevno, a kroz narednih ukupno cca 2 mjeseca potreba tuđe nestručne pomoći reducirana je na 1-2 sata dnevno. Vještak nadalje navodi da ocjena svih navedenih stavki predstavlja ukupni – kumulativni zbir istih, pogotovo što je realizirano tzv. etapno liječenje koje je u prvoj fazi trajalo do 26. lipnja 2019. (cca 7 mjeseci), a u drugoj fazi vezano uz odstranjenje OSM cca 1-2 mjeseca. Vještak je također utvrdio prema raspoloživoj medicinskoj dokumentaciji i iskazu tužitelja, prije predmetne nezgode 23. studenog 2018. tužitelj nije imao narušeno zdravlje. Sudski vještak se pisanim putem očitovao na prigovore tuženika smatrajući medicinski netočnim, paušalnim i rentno formuliranim, uz isticanje samo onih nalaza koji idu u prilog tuženiku, a zanemaruju se ostali nalazi koji govore suprotno. Vještak je otklonio tvrdnju da se njegov zaključak temelji na samo jednom susretu sa tužiteljem jer se nije radilo ni o kakvom trenutačnom susretu, nego o planiranom kliničkom pregledu tužitelja koji je detaljno obavljen u puno dužem trajanju od jednog trenutka i gdje su sagledani svi čimbenici koji se odnose na posljedice predmetne ozljede od 2018. Shodno iznesenom, vještački nalaz se nikako ne temelji na subjektivnom iskazu tužitelja nego na stručnom i objektivnom pregledu obavljenom punih 5,5 godina po doživljenoj ozljedi. Divergencija u medicinskoj dokumentaciji nije rijetka u sudskim vještačenjima, ali predstavlja još jedan prilog kompetentnosti isključivo vještačkog nalaza na temelju obavljenog kliničkog pregleda. Pozivanje tuženika na nelogičnost nalaza vještaka po pitanju valorizacije trajnih posljedice trenutne ozljede nije prihvatljivo jer se ocjena temelji na detaljnom kliničkom pregledu obavljenom 29. ožujka 2023. kojeg tuženik nije mogao obaviti prema kriterijima vještačenja, a niti raspolaže stručnim medicinskim znanjem da bi mogao donijeti kompetentni sud o stanju tužitelja. Po kriterijima struke i sudskog medicinskog vještačenja ocjena trajnih posljedica temelji se na kliničkom pregledu za potrebu vještačenja, a ne isključivo na temelju raspoložive medicinske dokumentacije tijekom liječenja, jer u protivnom ne bi bio uopće potreban pregled vještaka, nego bi se ocjena donijela na temelju raspoložive, ponekad sadržajno vrlo divergentne medicinske dokumentacije kao u ovom predmetu. Po kriterijima sudskog medicinskog vještačenja posljedice poput predmetne dozvoljavaju da organizam uz ulaganje pojačanih napora može zadovoljiti sve životne potrebe kao prije predmetne nezgode i ozljede. Ocjena Hrvatskog društva za medicinska vještačenja o umanjeњу životne aktivnosti koju tuženik nudi temeljenu isključivo na njegovoj tvrdnji o ograničenju funkcije ozlijeđenog zgloba lakog stupnja, a što nije točno u odnosu na promjene koje je vještak utvrdio pregledom za potrebe vještačenja, a što tuženik nije obavio. Uobičajene paušalne primjedbe na ocjenu fizičkih bolova i straha koje daje tuženik nisu obrazložene i argumentirane, već su samo taksativno navedene za razliku od ocjene vještaka gdje se uz brojčanih iskaz ocjene pojedine podstavke daje i detaljni opisni dio čimbenika koji su utjecali navedene ocjene, pri čemu vještak u cijelosti ostaje. Vještak je u potpunosti otklonio prigovore tuženika da nije vodio računa o tzv. kumulativnoj ocjeni budući se isto navodi pod stavkom napomena na strani 6 nalaza i mišljenja, a kao dodatni argument tome je podatak da je liječenje posljedica trajalo ukupno 6 mjeseci, dok je ocjena stavki fizičkih bolova u nalazu kumulirana na ukupno 2-2,5 mjeseca, što vrijedi praktički i za kumulativnu ocjenu stavke straha.

27. Sud je ocijenio da je nalaz i mišljenje sudskog vještaka dr. Željka Cesarca izrađen prema pravilima struke na temelju medicinske dokumentacije u spisu i osobnog kliničkog pregleda tužitelja zbog čega je isti u cijelosti prihvatio, tim više što je sudski vještak u pisanom očitovanju otklonio sve prigovore tuženika, osobito imajući

u vidu da nakon primitka očitovanja sudskog očitovanja na prigovore, tuženik nije imao dodatnih primjedbi i prigovora.

28. Sud nalazi da je navedenim ozljedama koje su utvrđene od strane liječnika vještaka povrijeđeno pravo osobnosti tužitelja na tjelesno i duševno zdravlje, čime mu je nastala neimovinska šteta sukladno odredbi čl. 1046. ZOO. Naime, svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, a pod pravima osobnosti razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr., sve sukladno odredbi čl. 19. st. 1. i 2. ZOO. Sukladno odredbi čl. 1100 ZOO u slučaju povrede prava osobnosti sud će ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, neovisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Dakle, zatražene pravne osnove naknade štete po tužitelju u preciziranom tužbenom zahtjevu su samo kriteriji ili kvalifikatorne okolnosti koje zajedno s ostalim okolnostima slučaja utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno u toj mjeri da zbog toga oštećenik, ovdje tužitelj, ima pravo na isplatu pravične novčane naknade. U slučaju kumulacija više povreda prava osobnosti, kao što su ovdje tjelesno i duševno zdravlje, za tako međusobne isprepletene oblike tih povreda, opravdano je dosuditi jedan iznos naknade za sve oblike neimovinske štete. Sud je pri tom raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužitelj naveo u tužbi i to fizičke bolove, strah i duševne boli koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu štetu.

29. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud je osobito vodio računa o utvrđenom intenzitetu i trajanju bolova, te neugodnostima tijekom liječenja u vidu broja operativnih zahvata, pregleda kod liječnika, RTG obrade, uzimanja analgetika, provođenja fizikalne terapije, imobilizacija, ugrađenih ostesintetskih materijala, zatim u trajanju i intenzitetu pretrpljenog straha, imajući u vidu i činjenicu nastanka štetnog događaja, odnosno da je tužitelju radni stroj udario i zahvatio dio lijeve noge, o duševnim bolima koje tužitelj nesumnjivo trpi zbog trajnog smanjenja životnih aktivnosti koje se očituju u ograničenju funkcije operiranog gležnja, otok istog, vulnerabilni ožiljci, odnosno palpatorna i motilitetna bolnost osobito izvan mjere opsega pokreta kretnji ozlijeđenog zgloba.

30. S obzirom na utvrđenje vještaka da je tužitelj trpio fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju od 7-8 dana, srednjeg intenziteta 20-25 dana i slabijeg intenziteta 1,5-2 mjeseca, sud nalazi da pravična novčana naknada za ovaj vid štete iznosi 2.500,00 EUR.

31. Vodeći računa po vještaku izraženom umanjenju opće životne aktivnosti od 10-12%, te poslu kojim se tužitelj bavi, sud je tužitelju kao pravilnu novčanu naknadu za povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno zdravlje dosudio daljnji novčani iznos od 1.725,00 EUR uzevši u obzir pojačane napore koje će tužitelj morati ulagati u daljnjem tijeku života pri obavljanju svakodnevnih aktivnosti u i oko kućanstva, rekreacijskih aktivnosti primjerenih dobi tužitelja, a posebice tijekom obavljanja posla cijeneći činjenicu da je tužitelj srednje životne dobi, da je pred njim još dug životni i radni vijek.

32. S osnova straha sud nalazi da bi s obzirom na trajanje i intenzitet istoga pravična novčana naknada tužitelju iznosila 2.000,00 EUR, budući je primarni strah jačeg intenziteta trajao 1 sat, sekundarni strah jačeg intenziteta 4-5 dana, a koji je vezan uz neposrednu reakciju na stresnu situaciju, spoznaju o težini ozljede, te potrebi izvedbe višekratnih operativnih zahvata kojeg je tužitelj trpio posebice nakon svakog operativnog zahvata kojih je ukupno bilo tri, sekundarni strah srednjeg intenziteta u ukupnom trajanju 15-20 dana kao neposredna produžena reakcija na stres i zadobivenu ozljedu, te okolnosti liječenja i samu izvedbu višekratnih operativnih zahvata, te sekundarni strah slabijeg intenziteta u trajanju 1-2 mjeseca zbog opravdane zabrinutosti za ishod liječenja, kao i trajne posljedice zadobivene ozljede. Sud nalazi da je navedenim tužitelju svakako povrijeđeno pravo osobnosti na duševno zdravlje što se očitovalo u neizvjesnosti, brizi i strepnji za ozdravljenje, tim više što se predmetna nezgoda dogodila u vrijeme kada su tužitelj i njegova supruga postali roditelji prerano rođenog djeteta, pa je time strah tužitelja za ishod liječenja i trajne posljedice bio tim veći.

33. S osnova nagrđenja sud je tužitelju dosudio iznos od 2.000,00 EUR uzevši u obzir da je vještak isto ocijenio srednjim stupnjem, uočljivo povremeno, i to u vidu postoperativnog ožiljka lociranog u području unutarnjeg zgloba veličine 6x2cm, nepravilnog oblika, bljeđeg kolorita, jače uočljiv, te drugi postoperativni ožiljak lociran u području vanjskog gležnja užine 16 cm, slabije uočljiv uz prisutne ožiljke od pinova vanjskog fiksatora slabo uočljiv uz oticanje tkiva oko samih gležnjeva u odnosu na obujam gležnjeva na drugoj nozi zbog čega tužitelj u svakodnevnom životu osjeća nelagodu osobit u ljetnim mjesecima kada se nosi kraća odjeća, a što pretpostavlja povredu njegovog prava osobnosti na duševno zdravlje.

34. Temeljem svega navedenog sud smatra da tužitelju zbog povrede prava osobnosti pripada pravična novčana naknada u ukupnom iznosu od 8.225,00 EUR, a ista umanjena za nesporno plaćeni iznos od 929,06 EUR iznosi 7.295,94 EUR pa je stoga tužitelju valjalo dosuditi navedeni iznos i odlučiti kao u izreci kao pod točkom I. presude.

35. Tužitelju na dosuđeni iznos neimovinske štete pripada zatezna kamata tekuća od dana podnošenja zahtjeva tuženiku 20. travnja 2020. kako je tužitelj i zatražio sukladno odredbi čl. 29. st. 1. u vezi s čl. 1103. ZOO.

36. U preostalom djelu tužbenog zahtjeva po osnovi naknade neimovinske štete preko dosuđenog iznosa, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u točki II. izreke presude.

37. Nadalje, tužitelja je valjalo odbiti i sa zahtjevom za naknadu materijalne štete za razliku plaće u iznosu od 944,85 EUR, budući iz dopisa poslodavca tužitelja broj 208/22 od 18. kolovoza 2022. nedvojbeno proizlazi da je tužitelju za vrijeme koje je proveo na bolovanju zbog ozljede na radu isplaćena naknada plaće u 100% iznosu plaće, a isplata se vršila prema prosjeku posljednjih šest plaća tužitelja. Nadalje, prema mišljenju ovoga suda tužitelj nije dokazao, niti je na navedene okolnosti predložio izvođenje dokaza da bi u navedenom razdoblju eventualno ostvario pravo na povećanu plaću zbog prekovremenog rada, rada noću, otežanih uvjeta rada ili rada blagdanom, te da bi zbog toga u istom periodu eventualno mogao ostvariti pravo na

veću plaću od one koja mu je isplaćena za vrijeme trajanja privremene nesposobnosti za rad prouzročene ozljedom na radu.

38. Također je valjalo odbiti i zahtjev tužitelja za naknadu putnih troškova liječenja u iznosu od 392,97 EUR iz razloga što je navedene troškove tuženik već isplatio tužitelju u postupku mirnog rješenja koji je prethodio ovom postupku. Naime, neosporno je da je tuženik tužitelju na ime imovinske štete isplatio iznos 477,80 EUR, a koji iznos odgovara iznosu putnih troškova koje tužitelj potražuje u ovom parničnom postupku.

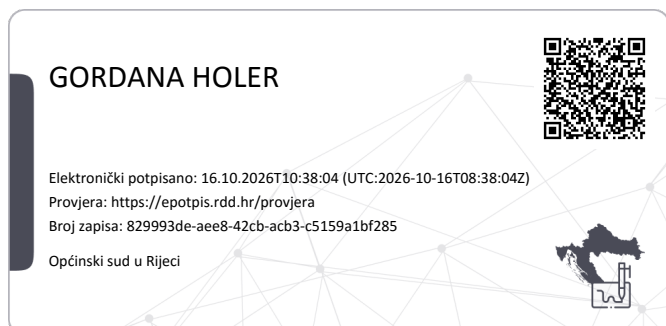
39. Sud je također odbio zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 3.780,00 EUR jer je nastupila zastara potraživanja po navedenoj osnovi, kao što je to već ranije obrazloženo.

40. Slijedom svega navedenog valjalo odučiti kao u točki III. izreke ove presude.

41. Odluka o troškovima ovog postupka temelji se na odredbi čl. 154., st. 4. ZPP obzirom da su stranke uspjele u sporu u približno jednakim dijelovima, slijedom čega je odlučeno kao u točki IV. Izreke presude.

U Malom Lošinj 16. listopada 2026.

S u d a c
Gordana Holer

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovjerenog prijepisa istog. Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. Punomoćnik tužitelja - Petar Petrinić, odvjetnik
2. Punomoćnik tuženika - Nataši Mijić Scheidl, odvjetnica

Broj zapisa: **9-3088e-bed2e**

Kontrolni broj: **0b46d-2a3c4-b9e49**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.